

TELEGRAFULU ROMANU.

Telegrafulu ese de două ori pe săptămână: Duminică și Joi. — Prenumeratiunea se face în Săbiu la expeditoria foiei pe afară la c. r. poste cu bani găta prin scrisori francate, adresate către expeditoria. Prețulu pnenumeratiunei pentru Săbiu este pe anu 7 fl. v. a. ear pe o jumătate de anu 3 fl. 50. Pen-

Nr. 66. ANULU XX.

Săbiu, in 1729 Augustu 1872.

tru celelalte părți ale Transilvaniei și pentru provinciile din Monarchia pe unu anu 8 fl. iera pe o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. și țeri străine pe anu 12 1/2 anu 6 fl. Inseratele se platescu pentru întâi'ă ora cu 7 cr. sirulu, pentru a două'ă ore cu 5 1/2 cr. și pentru a trei'ă repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Inaltimea Sea imperiale Serenissimulu Archiduce Wilhelm a sositu in caletori'a sea de inspectiunea artileriei aici in Săbiu luni dimineți'a la trei ore. In aceeași di după amēdi Serenissimulu Archiduce s'a induratu a visită pre Escelenti'a Sea Présăntitulu Archiepiscopu și Metropolitulu Andrei u Baronu de Siagun'a in resiedinti'a Metropolei și a se informă in persōna despre aflarea Escelentiei Sele. Escelenti'a Sea fiindu impededatu de morbu și din caus'a acēt'a neputendu in persōna sa-si depuna omagiulu respectuosu inaintea Inaltimei Sele imp. a insarcinatu pre Pécuvios'i'a Sea P. Archimandritu și Vicariu archiepiscopescu Nicolau Popo'e'a cu aducerea acestei impregiurări la inalt'a cunoscutia a Serenissimulu Archiduce.

Unu memorandu despre relatiunile transilvanene.

„M. Politika“ publicaturmatoriulu memorandu interesantu in multe privintie, de br. Alb. Banffy, unulu dintre cei mai mari posesori din Transilvania, indreptatu inca nainte de espirarea sesiunei dietale trecute către ministru-presiedintele conte Lónyay :

Escelenti'a Vōstra, dle ministru-presiedinte ! Situațiunea noastră politica e renunțarea la interesele speciale ale Transilvaniei sēu mai precisu disu : impaciunea cu positiunea subordinata. Nu tieau de necesariu a indreptă prea pretiut'a dvōstre aducere aminte pōte la trecutul nostru, sēu trufindu-ne a aminti, ca noi, macaru ca amu fostu mai debili și neglesi totu-dēun'a de fia-care regimu, amu sciutu evita, sub scutul constituțiunei nōstre de-si defectuōsa și in Ungari'a nu prea cunoscuta, de nenumerate ori pericole amenintatōre, bā adese amu sciutu cascigă pre lānga folosirea de impregiurări favorabile și terenu. Atāt'a potu inse afirmă ca amu sciutu conservă pre lānga politic'a nōstra modesta și neprovocatōre cu constituțiunea nōstra, securitate personale, tolerantia confessionale și pre lānga totu caracterulu aristocraticu alu constituțiunei nōstre o anumita egalitate de dreptu : atātu, cātu marea Ungaria avea de scopu in multe privintie a ajunge d'abiā in preteritu cā castigu.

Nu voiu a face comparatiuni, dēca reprivescu inse la epoc'a de dinaintea anului 1848, atunci potu recunōsce cā castigu adeveratulu principialu numai scutirea limbei magiare avisata la lege și regularea inca necompleta a relatiunilor urbariale.

Debil'a Transilvania radimata numai si numai pre solidaritatea sea morale a intretienutu intr'aceea lupt'a cu puterea cea mai mare si cāndu acēt'a 'si ceruse cā pretu pentru constituțiunea, numai după aparinti'a restaurata, alegerea consangēnului seu proprio de gubernatore, atunci tiēr'a erā gat'a, a respinge mai bine tōte promissionile, decātu a-si vinde independenti'a sea pastrata până atunci in privinti'a acēt'a singuru numai in monarchia. Limb'a nōstra n'avea necessitate de scutu legalu, superb'i'a nōstra nationale o sustienū prea ea totu-dēun'a și pentru cultur'a ei se zidi teatrulu nostru nationalu inca la inceputulu acestui secolu numai din denarii insufletirei comune și unguresci.

Anulu 1848 a straformatu daramāndu tōte relatiunile de mai nainte, a fostu necessitate de o revolutione, pentru de a fortiā patriei multe castiguri imaginari. Si ce e rezultatulu ? Aceea, ca multi, inspaimentati de urmările acestoru castiguri, cari, privite cu deosebire din punctu de vedere nationalu potu fi numai pericole pentru patri'a comuna, se arunca orbesce in prapastia și speru ca acēt'a o voru evita numai prin regimulu parlamentariu.

Unii cā acēt'i'a suntemu in cea mai mare parte si noi Transilvanenii, cari vedindu ca nu suntemu in stare a ne sustienea din punctu de vedere nationalu pre bas'a egalității de dreptu atātu de multu pro-

clamatu privim subordinațiunea nōstra din consideratiune politica de necesaria.

Jertfindu inse Transilvani'a bonafide, uitāndu-si de trecutul seu, renunțarea la independenti'a sea politica din consideratiune nationale, se da credintiei, ca Ungari'a, conscia de trecutul Transilvaniei și precumpenindu situatiunea ei de facia, va consideră de necesaria contopirea deplina cu Transilvani'a spre sustienerea potestătiei sele și indestulirea intereselor cestei din urma.

Nu voiu a face imputări pentru intrelasarile de pân'a acum. Suntu pre deplinu convinsu ca caus'a nu jace in vointia rea ci in necunōscerea relatiunilor nōstre proprie ; incātu-va inse și in despretiurea, pre care in genere și fără exceptiune asiā dicendu ne lasa sa o semțimu și pre care o intāl-nimū atātu aici cātu și in patri'a propria.

Cā E. V. sa nu ascrieti acēt'a afirmare vreunei preocupări, 'mi iau libertatea a reindreptă pretiut'a-Ve atentiunea la prim'a nōstra aparinti'a și a cită diferite impregiurări.

La prim'a dvōstre aparinti'a avora deputatii transilvanenii o pertractare, inse in locu de a consideră §. 2. alu I art. de lege transilvanēnu din a. 1848, in urm'a cărui'a se denomi o deputatiune regnicolare tocmăi pentru scopulu, cā ea sa dea ministeriulu ungurescu desluciri despre detaiurile uniunei complete, sa conlucre pentru interesulu Transilvaniei la inclesitarea ei in cadrele Ungariei și sa lfareze materialu pentru proiectulu de lege presentāndu, ei se apucara indata de recomandarea unei legi despre unificatiunea grabnica și se presentara cu două proiecte ce tractau despre acēt'a causa. Din contra cāndu sa facū reflessiunea și in multi in deosebi se ivi temerea ca relatiunile Transilvaniei suntu in multe privintie de totu diferite de ale Ungariei și ca impreunarea lorū fără studiulu ambelorū e absolutu imposibile, si ca de aceea aru fi consultu a ascultă membrii cei inca in viația ai comitetulu tierei din 1848, se disolvă conferinti'a nōstra.

Ei tieneau convocarea membriloru acestui comitetu de superflua, afirmāndu, ca aru fi incapaci, in numerulu lorū contopitu, a indeplinī acestu elaboratu mare ; bā ei nu considerara nici bateru prelucrările facute de acelu comitetu inca in anulu 1848 și accentuara, ca proclamarea grabnica a unificatiunei e neamānăvera spre molcomirea spiritelorū.

Inse indata ce se facū inceputulu cu edarea acestei legi, se și vediū ca impreunarea factica s'a intrebuintiatu numai cā titlu ; inse simbarele insesi, defigerea de anumite exceptiuni lipsea și neindestulindu exceptiunile propuse pretensiunile tutoror'a se emānă conclusulu finalē și pentru de a evita vre-o desbatere eventuale se suscitā indemnitatea dānda regimulu.

Asiā se nascū acestu primu proiectu, in urm'a cărui'a regimulu cerū importernicirea pentru de a sustienea sistemulu de pân' acum.

Si de aici se vediū, ca ei nu conoscu relatiunile nōstre nici cātu e mai putienu, cāci a cere dela noi și numai existarea mai departe a unui sistemulu contr'a cărui'a noi mai nainte ne'ncetatu ne-amu luptatu, aru fi identicu cu ignorarea totale a trecutulu nostru. Noi oferirāmu in loculu acesteia mai bucurosu indemnitatea completa, care a meritatu a fi primita dela noi, cari poturāmu avea ore-care idea despre unu trecutulu constitutionalu, dēca nu de alt'ă celu putienu de o manifestatiune de lealitate.

Si ce a fostu rezultatulu ?

In locu de a recunōsce cu demnitate ignorarea nōstra propria și capitulatiunea neconditionata, deveni de credintia generale in cercurile mai inalte și credinti'a acēt'a aflā maimutie in cercurile mai de josu ca :

Transilvanenii suntu confusi ; ca fia-care dintre

ei voiesce altu-ceva, ca dorintiele lorū nu se potu indestulī.

Dēca esamināmu precisu fia-care dintre aceste imputări și mai intāiu causele, care le are de basa, nu potu nici decum consideră de confusiune parere pastrata pōte și esagerata de multi, ca in Transilvani'a pretensiunile nationalitātiloru și in specia a romānilorū nu se potu indestulī fără periclitarea esistintiei nōstre nationale ; cāci și dēca le-amu dā tōte, respingerea elementulu ungurescu, spre a cărui realizare ei pusera sub regimulu nemtiescu aiātu de mare sperantia, aru fi singurulu modu, care pōte aru fi in stare, a-i indestulī incātu-va.

(Va urmă.)

Despre intrevederea imperatorilor.

Jurnalulu „Neues Wiener Tagblatt“ publica cu privire la situatiunea presenta in nr. 220 o correspondintia datata Petersburg in 8. Augustu a. c. intitulata „Fiti cu atentiune“ destulu de interesanta, pentru de a fi cunoscuta și cetitoriloru jurnaleloru romāne :

„Te vei interesă de siguru a află ca ce se cugeta in Russi'a despre convenirea de trei imperati in Berolinu, și despre acestu importantu evenimentu, care se intielege de sine, și pre aici au repulsatu tōte cele alte cestiuși și le-au ordinațu in rangu secundariu. Ai fi cu totulu in mare rețacire cāndu ai crede, ca bucuri'a, care după afirmatiunile diuarielorū, s'au prorumpu in Wien'a și Berolinu, și aici aru debuī sa afle unu eho simpaticu. Publiculu rusescu fără deosebire de parti'a sēu convictiune, privește caletori'a Tiarului la Berolinu numai cā o iscusita manevra a principelui Gorceiacovu, destinata spre a nimici planulu unei aliantie austro-germana, la a cărui faptuire au conlucratu până acum comiteulu Andrassy, și ca publiculu rusescu este fōrte convinsu, ca infatiosierea imperatoarei Alesandru in Berolinu, va fi pentru imperatululu Franciscu Iosifu și ministriulu seu primu o neplacuta surprindere. Resonamentulu jurnaleloru pestane basatu pre presupunerea, ca contele Andrasy au luatū initiativ'a, pentru cā sa mijlocēsca intalnirea celoru trei imperati, au produsu aici unu parosismu de serenitate, și unu diplomatu rusescu cunoscutu prin sarcasmele sele, s'au exprimatū intr'unu salonu, „dēca contele demagogicu (asiā se numesce aici contele Andrassy) nu va avē alte invingeri de a notă, atunci nu are de a parē reu Russiei, ca au scapatu de catastrofa dela Aradu, și ca au inlocuitu pre contele Beust. Gorceiacovu care pentru simpatiele sele cele germane au fostu perdutu multu din popularitate, au ajunsu acum iera-si in favōre universala, și inca numai pentru aceea, ca i-au succesu a dā Austriei o lovitura rea. In acestu sensu se enuncia sentimintele publiculu rusescu, și dēca nu se repremenda caletori'a Tiarului la Berolinu, acēt'a se intempla numai pentru aceea pentru ca se crede, ca acēta caletoria va fi regimulu austriacu neplacuta. Tiarulu, cugeta rusii trebuie sa fia la Berolinu, pentru cā prin presenti'a sea, sa se produca in contr'a puterii atractive, care aru potē avē o combinatiune austro-germana asopr'a spiritulu imperatululu Wilhelm, o contr'a-inriurire.

De unu simptomu caracteristicu pentru recea primire, care au aflatu aici convenirea berlinesa, este adenc'a tacere a presei moscovitice. Dela organele radicale, inceputu, precum este „Golos, și cele ultra-nationale, precum este „diuariulu de Moscov'a“ alui Catcoffu, până la cele conservative și reactionare, tacu tōte despre acestu evenimentu, asiā cā cāndu nu s'aru intemplā nici decātu o stare intrevedere la Berolinu, și-si umplu colōnele diuarielorū lorū cu articulu despre opolu de Hegfort Dikson „resbelulu viitoriu“, despre necesitatea unei intielegeri cu Poloni'a, și alte mai multe cause, care nu stau in nici o legatura cu convenirea monarchilorū.

Încătu se apropia cestiunea de verosimilele rezultate ale acestei conveniri domnescu aici diferite păreri. Rusii conservativi, cari privescu în Gorciacovu pre celu mai mare barbatu de statu, sa mângae cu speranți'a, ca sânt'a alianția (de trista memoria) 'si va serbá re'nvierea. În fantasi'a lor ei si vedu cum ajunge Russi'a la puterea ei despotica; si introduce în tóta Europ'a reactionea; si déca li se observéza, ca barbati de statu cá Bismark si Andrassy, nu se voru lasá asiá de lesne, a fi dusi pre cai, care nu suntu ale loro, atunci respundu adherentii lui Gorciacovu, ca Bismark numai cu mare antipatia jóca pre liberalulu, si ca elu fôrte bucurosu se va reintôrce la inclinaciunile sele naturale, ca imperatorulu Wilhelm adera cu corpulu si sufletulu la ideile rusesci, si apoi Austri'a trebuie sa se supuna la tôte acelea ce au decisu ambii sei poterici vecini. Pentru contele Andrassy pre a cărui opozitiune în contr'a unui pactu reactionariu suntu pregatiri finite, se pôte fôrte usioru aflá unu suplentu. Numele, Bloomé, Szecezn si Trautmansdorf, au în urechile conservativilor nostri unu sunetu fôrte simpaticu, si aceste nume se esprimu în salónele nóstre diplomatice adese-ori cátu se amintesc despre convenirea dela Berlinu.

Încătu se atinge de partid'a radicala ale cárei capete sntu ministrulu de rebelu Milutin si principele de coróna, acést'a merge în speranțiile sele si mai departe decâtu conservativii. Radicalii o spanu apriatu fiesce-cú, care vré a ascultá, ca au venitu momentulu în care trebuie cerulu dela Prussi'a pretiulu pentru servitiile facute în anti 1870 si 71. si ca acestu pretiu nu pôte fi altu-ceva decâtu în concludere tacenda, la deciderea cestiunei orientale, si total'a ignorare a Turciei si Austriei. Facându inse Prussi'a ore-care greutáti, si nu aru concede Russiei întreg'a libertate de actiune în orientu, atunci s'aru pôte cedá partea din Poloni'a care jace pre rip'a stenga a Wistulei la Prussi'a, pre care teritoriu colonizarea germana este dejá de ajunsu desvolata. Acestu schimb, adeca teritoriulu de pre rip'a stenga a Wistulei pentru compensati'a din Orientu, si din Galiti'a de Ostu, este tema de predilectiune a radicalilor nostri si a panslavistilor, cari dupa ce vedu, ca cu slabit'a si neorganizat'a Francia, nu se pôte nimicu întreprinde în contr'a unitei si potericei Germanie, se invoiescu la o impaciere cu Germani'a, pre care ei o urasescu din anima, numai cá sa capete mâna libera contr'a Turciei si Austriei.

Insiru tôte aceste aici numai cu acelu scopu, pentru cá sa dau o imaginatiune adeverata despre starea spiritelor, si effusiunile politice în Russi'a; caodiu pentru esactitatea impartasirilor mele, remâne insa, suspendata intemparilor veninde, de a ne dá despre aceste deslurite, ca óre avévoru speranțiile rusesci, si planurile anti-austriace si óre care puncte de manecare reale. Unicu fapta sta nedisputaverá, ca dela curte si ministeriu începutu, pâna josu la nihilisti, si pâna la poporulu de rendu, suntu tôte fractiunile politice pline de ura asupr'a Austriei, si ea fiesc-care partida este dupa pusetiunea sea de cugetu, ca întavederea berlinesa va conduce la stemperarea urei publicului rusescu, fiindu ca chiaru si conservativii, dorescu cá Austri'a sa decada macaru numai cá vasulu russo-prussienescu. CREDU CA EPISTOLELE MELE DE MAI NAINTE, în care ve amu aratatu inca de siese septamáni, pre cându inca nu cugetá nimeni în Europ'a la acést'a, ca Tiarulu va merge la Berlinu, pentru cá sa contr'a-cruciesciedie proiectele lui Andrassy, voru pôte servi de chiasia pentru esactitatea impartasirilor mele. Ti tramitu present'a epistola cá o admoniare cátra prea optimisticii compatrioti si regimulu domniei tale, care precum se vede jace pre lauri, mai nainte de a se fi coptu.

D. Cesaru Boliacu tramite „Románului“ articolu de mai la vale cu rugamintea de a lu publicá:

Propunerea d-lui Peixoto.

Se întielege ca nu vedusemu „Monitoriulu“ de Dumineca, cându s'a facutu în „Trompeta“ articolu nostru de Sâmbata: Portarea cátoru-va consuli în Románi'a.

Si negresitu ca noi, cari nu cunóscemu ce se petrece în guvernulu de cátu numai din cele ce se vedu în „Monitoriu“, nu potemu luá în seriosu o idea atátu de mare, aruncata de unu diuariu particulariu.

Cu tôte ca si acum nu pré vedu seriositatea lucrului, dara frumseti'a si utilulu lui me atrage asiá de multu, încátu 'mi vine sa me desfatezu într'ensulu si chiaru cându aru fi o simpla fictiune.

În adeveru, mai nimeritu lucru n'aru poté fi decâtu acést'a; a se desiértá partile cele mai ingreniate ale Europei de povér'a israelitiloru în câmpiele cele roditóre si intinse ale Americiei, care chiaru aru poté sa descapte si gustulu de agricultura în acésta rasa si, pre lánge acést'a, industri'a cea mare si comerciulu celu intinsu alu Americiei, aru fi tocmai elementulu israelitiloru într'o tíera unde nu este nici nationalitate nici religiune de statu.

Îndata ce s'aru semti seriositatea acestui lucru în Románi'a, pôte fi securu d. Peixoto ca ur'a ce s'a nascutu, s'a crescutu în contr'a israelitiloru în Románi'a, din caus'a imultirei lor si a temerei de acésta inmultire, va încetá îndata ce usurarea Romániei de sub acésta grea povara, va incepe a fi semtita. Si d. Peixoto chiaru, déca d-sea aru poté isbuti la unu asiá lucru, pre lánge satisfactiunea intima pre care o dau faptele meritóse, pre lánge recunoscinti'a atátoru individe cari vegetéza oflitate sub strivirea urei si a antipatiei în totu giurulu lor, 'si va lasá în acésta tíera unu nume cu titulu de bine-facatori.

Noi credemo ca nu numai paspórte gratuite aru dá statulu românú spre desiértarea Romániei de asemenea óspeti, dara inca si transportula pâna la frontariile tieriei, si pôte ca si preste acést'a, societatea romána intréga, în tôte clasele ei, aru deschide subscripsiuni pentru inlesnirea lucrului.

Sa se faca inse unu începutu seriosu, sa véda cu ochii lor románii ca se desiértá tíer'a lor de israeliti, si se va incredintiá atunci d. Peixoto ca nu ura sára motivu, nu prigoniire religiósá, nu lipsa de civilizatiune si de umanitate atietia netraiuulu israelitiloru cu románii.

Sa cerceteze d. Peixoto, si va dovedí ca, pre cându erá vorb'a de rescumperarea Palestinei dela turci spre a se darui cá patria israelitiloru, Románi'a a fostu cea dintáiu care sa iá parte la acelu movimentu si care sa respunda cu mai multa ardóre la acelu apelu. Prin urmare nu pôte fi la cea mai mica indoiéla d. Peixoto ca, déca seriósá va fi propunerea sea, va gasi concursu eficacee pre teritoriulu românú, dela palatu pâna la coliba.

D. Peixoto 'si aduce aminte limbagiulu nostru dela prim'a visita cu care a bine-voitu se onoreze redactiunea „Trompetai Carpatiloru,“ si negresitu ca, déca de pre atunci domni'a-lui în locu sa se sfortieze în contr'a naturei si în contr'a elementelor, aru fi conceputu acésta norocita idea, fisionomiile posomorite ce întempiná în Románi'a aru fi fostu pline de afabilitáti si, pre lánge simpatiele ce a gasitu aci cátra Americi'a, aru fi adaugatu si recunoscinti'a nationala cátra marele statu.

Erá tempulu cá Americi'a sa véda ca nu este dreptu, pre cându republic'a americana nu hranesce mai multu de 30 de mii din acesti nenorociti fára patria, Románi'a, siubreda Románi'a, sa hranesca mai jumetate de milionu.

Déca inse acestu vuietu va fi sa se stinga totu precum s'a stinsu vuetulu de rescumperarea Palestinei, spre a se dá cá patria israelitiloru, déca acésta idea se va fi asverlitu de d. Peixoto, lovitura de diplomatia consulara la nevoia, sa scia d. Peixoto ca a facutu celu mai mare reu ce s'aru fi potutu face jidoviloru din Románi'a cu acésta jucaria nesocotita, pentru ca desilusionarea romániloru va fi funesta jidoviloru.

Nu cum-va cu acésta cerere de pasporturi románe în mân'a jidoviloru sa fia o cercare de legitimare pentru siederea séu întórcerea lor în Románi'a?

Jidovii n'au ei pasporturi cu cari au venitu în Románi'a, si cei vagabundi nu se potu tramite în Americi'a, unde uu este nevoia de pasporturi, totu fára pasporturi precum au venitu în Románi'a, unde erá necesariu pasportulu?

Atragemu atentiunea d-lui Cost'a-Foru si a guvernului întregu asupr'a acestei observatiuni din urma.

Cesaru Boliacu.

Fizes - St. - Petru 2/14 Augustu 1872.

Dle Redactoru! Corespundinti'a mea din nr. 57 alu pretiutului organu ce redigeti a avutu efectu. Semnu ca asiá trebuie sa fia se vede în responsulu ce a urmatu în nr. 60 alu acestui'a-si organu.

Asiu fi potutu fi multiamitu si eu cu escosele d-lui Monteanu, pentru ca nu-lu escusa acele escuse de locu, dara, fiindu ca e bine a se lamuri cestiunea pôte si în interesulu d-lui M. pentru venitoriu, în legatura cu cele ce amu fostu scrisu la cele ce a respunsu dlu Munteanu reflectezu urmátórele:

Nu sum omu, carele sa sucescu adeverulu si dreptatea pâna numai remâne nimic'a din ele. Amu pusetiune de asiá, încátu stau în legaturi cu autoritati de a cároru incredere, multiamita lui Ddieu, me bucuru de unu siru frumosu de ani pre lánge tôte modestele mele puteri. Totu asiá me bucuru si de increderea celoru de o séma cu mine si a poporului în cerculu meu de activitate. De aceea créda dlu M. si publiculu cetitoriu, ca n'a fostu nici decum vre-unu indemnulu particulariu reutaciosu, carele m'a indemnatu sa descriu alegerea dela Hid'a, cí interesulu publicu, interesulu de a ne deprinde ómenii mai bine în lupte constitutionali si a nu dá dosulu îndata cátu vine cea mai mica impregiurare de ispita. Acést'a mi impune cu deosebire datorria de a luá condeiulu a mâna si pentru aceste reflessiuni.

Dlu M. nu néga întielegerea romániloru avuta în Gherla, dara dupa parerea mea face dóue erori de caracteru politicu, cându se silesce apoi în mai multe pasagie ale responsului domniei sele de o parte a aratá pre clubulu national nestatornicu seu nechiarificatu în portarea sea politica si pre poporu asiá de coruptu, încátu sa lase pre candidatulu seu în momentele cele de pre urma pre josu.

Cine cetesce cu atentiune mai departe cele ce scrie dlu M. despre sine insusi, ca dupa conferinti'a dela Alba-Iuli'a voiea sa repasiésca indemnulu de votulu acelei conferintie si de temerea ca 950 voturi románe nu voru invinge 850 voturi nerománe, si-'si va aduce aminte si de epistol'a sea cea resoluta, publicata în corespundinti'a mea, trebuie sa véda neliniscea, neresolutiunea în anim'a candidatului. Si apoi sopsitiunea unei nóue consvatviri în ajonulu alegerei d' s' p' e alegere, cându tôte erau gat'a, dovedescu o retragere a candidatului premeditata, dara nici decum rezultata din cei putieni ce se presentara la alegeri, precum afirma d-lui, ceea ce în realitate nici n'a fostu asiá.

Románii au statu pre lánge candidatulu lor. Si déca siedea dlu M. în Hid'a si nu-'si retragea candidatur'a, inca în diu'a dintáiu avé acelu spectaculu frumosu dinaintea ochiloru, de a vedea celu putienu o minoritate impunetóre pentru densulu, déca erá sa ese alegerea dupa pessimismulu seu; séu déca si-a retrasu candidatur'a avé spectacululu celu durerosu sa véda durerea votantiloru románi, carii erau asiá de neplacutu surprinsi de purtarea sea. Este adeveratu ca dint'rensii au beutu si vinaru, inse este dreptu si aceea, ca pentru aceea ei totu nu se clatinasera de locu în propusulu celu cu însuffetire de a alege unu deputatu românú. Sa întrebe densulu pre preotii: Antoniu Chif'a, Ioanu Domsi'a, Anani'a Popu, Teodoru Simocu s. a., carii si-au arelatu neplacerea Tatalui Domniei Sele, sa întrebo de incidentulu cu preotulu gr. cat. din Csaki Gorbo si va vedé ca nu vorbimu séa scriemu de trecere de tempu; sa-si aduca aminte de suferintiile alegatoriloru din dóue comune, carii pentru statornici'a lor sub alte preteste suntu persecutati si credu ca va consimti cu celu ce scrie aceste, ca poporulu a fostu cu trupu cu sufletu pentru candidatulu seu.

Nu trebuie sa ia dlu M. de vatamare cele ce s'au scrisu în corespundinti'a mea. Acelea suntu scrise corectu si bine si-'ti potu fi spre scadere numai într'alátu, încátu nu tea-i sciutu destolu orientá la alegerea trecuta. D'la singuru amintesci de intrige tiesute de unii si alii; deci nu avea-i decâtu sa nu te temi de ele, ca pentru paralisarea lor amu fostu ingrigitu noi. Déca nu le sciému paralisá erá vin'a dara si rosinea nóstra a alegatoriloru, nici decum inse a dtale. Bá dlu M. erá datoriu cá îndata ce aru fi semtitu ca cine-va, fia protopopu, fia preotu, fia întieleginte, fia cine va fi, cá omu deprinsu cu condeiulu ce este sa-i fia aratatu în publicu, cátu au fostu de lasatori séu de corupti precum i-aru fi dictatu consciinti'a. Acum inse cându vine, dupa ce amu cadutu, dupa ce caderea ni e cunoscuta de lume si mangesco vre-o cáti-va protopopi, publiculu, e întrebare, déca i va crede densului séu se va intári în disele nóstre.

Nu dlu meu! sa cugetámu cu mân'a pre sufletu! si sa recunóscemu gresialele nóstre! cáci mai curendu ne vomu mantú. Eu nu sum pessimistu dupa cum me face dlu M., dara nici optimistu, cá sa iau în name de bine tôte erorile nóstre politice. Sa urmámu noi totu asiá cum s'a urmatu la alegerea din Hid'a si dupa cum cu durere cetimú ca se urméza si în alte párti, óre nu vomu ajunge încátu sa nu ne mai bage în séma insusi poporulu nostru? Dis'a: „peirea tea din tine“ e pessimistica ce e dreptu, dara de nu aru avé adeveru într'ens'a nu s'aru fi disu nicairi si nici odata; iéra la noi mai

ca vine ca sa se implinesca deca ne vomu sili sa ne infrusetiamu ererile si vomu cautá sa le aruncámu totu in spatele altor'a si noi vomu umblá sa facemu virtuti din ele.

Incheiu cu aceea ca la acestu objectu nu vom mai reveni.

Aru mai fi acum, pentru cá sa me cunosca dlu M., sa-mi scriu numele. Asiu putea-o face, cáci nu m'aru costá decátu vre-o duzina de litere scrise. D'ara capulu lucrului a fostu pentru mine adeverulu despre cele intemplate. N'amu calumniatu pre nimenea, pentru ca si ce a fostu mai gravu, mituirea cu bani, amu comentatu in corespondintia ca insumi nu potu crede, si asiá subscrierea o vedu de superflua in casulu de fatia. Cándu aru cere trebuintia ea este la redactiune cá intr'unu depositu. Adio dle M si la revedere cu mai multa virtute pre terenulu activitatiei celei onorifice si salutarie pentru patria si natiune!

Atia totu acolo se rupe unde e mai subtire.

Muresiu-Osiorheiu, 24/8 n. 1872.

Déca ni intipimu unu arbore care in creșterea lui se impartiesce in crengi, ca precam se ingrosie elu pana la locul de unde a inceputu a tipá crengelile, incepe a se subtia de aci in susu totu mai multu cátu omulu nu se póte suí pre elu pana in verfu, cátu verfulu sa nu se rupe: suntemu in deplina convingere, ca nici genialitatile cele mai rari nu potu petrunde in venitoriu cátu sa profetizeze curgerea evenimintelorú desfășurându-se cu securitate nici macaru pentru unu periodu de câti-va ani. Dara ce vorbescu eu, natiunea romána din Transilvania are in sinulu ei o fiintia, pre marele nationalistu din Brasiovu, donatu de natura cu o potestate divina; elu petrunde in venitoriu pre seculi inainte, de care nu a fostu fericitu eximperatorele Napoleonu III sa scia si sa i fia cerutu profetia, cáci de se intempra acést'a, elu nu patimeca ce a patimitu.

Acestu oraculu dede si in anulu acést'a aghi, fiiloru sei trei, cá sa convocó conferintia dela Alb'a-Iul'ia, unde standu elu la spatele celoru trei „bravi triumviri“ se decretá de nou passivitatea.

Sub varg'a acestei passivitatii funeste suferi si suferu inteligentia romána in genere luata, stagnéza cauzele nationale, si geme poporul románu, acést'a este caus'a ca si acelor'a barbati cu durere pentru poporu, cari aru vrea sa-lu ajute, le este greu a-lu ajutá dupa cum aru vrea si dupa cum aru cere trebuintia, ba in multe casuri le este de totu cu neputintia, si care conferintia numai corifeiloru passivitatiei au adusu folóse materialu. Ni aducemu bine aminte de afirmatiunea dlui Baritiu in epistolele anonime din 1871 ca, passivistii — póte cu elu in frunte — si-au indreptatu atentiunea si activitatea in directiunea promovarei binelui materialu si spiritualu alu poporului.

Mai mare neadeveru decátu celu ce-lu contiene acést'a afirmatiune nu credu sa fia vorbitu cándu-va omulu nostru din Brasiovu in foile publice publicului cetitoriu. E'n spona-ne d-lui si fiii sei trei ce pasi au facutu pentru promovarea stárei intelectuale si materiale a poporului, cáci pre terenulu politicu ei cá mediocritati politice chiaru sa fia avutu cea mai buna vointia a promová cauzele nationale, nu aru fi potutu, de óre-ce le lipsesco in privintia acést'a capacitatea. O pétra o póte si unulu séu dupa marimea ei mai multi nebuni aruncá in fantána, pentru a cárei'a scótere apoi trebuie sa asude ómeni intielepti.

Ei-si dovedira capacitatea de a aduce cu ajutoriulu lui Visarionu Romanu, fostulu cáte-va septamáni redactoru alu „Telegrafulu Romanu“, unu tempu notariu comunalu, dupa aceea scriitoriu la societatea de asecuratiune Transilvania, cunoscutu dela conferintia din Merceurea si a profesorulu din Blasiu Moldovanu dela cea din Alb'a-Iul'ia, cari se pricepu la politica cá vitielulu la pórt'a cea noua.

Dupa conferintia dela Alb'a-Iul'ia me intalnii aici cu unu románu, notariu in scaunulu Merceurei, care-mi díse: ca elu a fostu la conferintia din Merceurea si ca prementionatulu profesoru este unu oratoru mare.

Noi scimu ca la acea conferintia au fostu o multime de notari si de judi comunali, unu numeru insemnatu din inteligentia mai verde, care nu eautá sa cunosca intielepciunea si priceperea in lucrurile politice ale unu oratoru, si nu sciu cerne curendu in minte propunerea unu oratoru, ci déca

unu atare are grumazu banu de a strigá, e pentru ei de ónsu, ei inca au gátu destulu de tare de a-i pledá, si in modulu acést'a se decretá passivitatea la Merceurea, asiá de a valm'a merse si cea din Alb'a-Iul'ia, si acum poporul póte esclamá:

Unu tata malitosu cu ai sei trei fii,

De n'aru fi mai fostu, o ce bine aru fi;

cáci elu este caditu in cea mai mare miseria! dupa spuselu unoru proprietari de ai nostri de pre Câm pia, voru fi siliti tieranii románi ai acelu teritoriu a luá cu multimea lumea in capu si a traí pre unde si cum voru putea, cáci bucatele de tótna nu s'au facutu nici in anulu acést'a, cucurudiele inca nu se voru cóce, apoi multime dintre ei si-au vendutu sub fómetea dela 1866 pamenturile mai pre nimic'a, ba multi au vendutu déca le mai remasese, si de atunci incóce!

O! ce fericita aru fi fostu acést'a poporatiune — de pre Câm pia — déca cei ce luara initiativ'a la formarea unu comitetu centralu, la formarea de comitete filiali in tóte pártile pentru contribuiuri spre a nu-si lasá confratii sa-si venda pamenturile pentru cá sa nu péra de fóme. S'au aflatu multi marinimosi, cari au contribuitu cu sutele la mentionatulu fondu, ei contribuiatu de securu si pentru espusii la perirea de fóme celu putienu cu dieci de fl.

Si óre dintre numerosii conducatori ai poporului si zelosii nationalisti, matadorii passivitatiei interesatu-s'au macaru unulu de sórtea poporatiunei din Câm pia, pre care o apasa fómetea atátu de greu? (Va urmá.)

Este unu tempu de cándu ne-amu dedatu a ceti in „M. P.“ din cándu in cándu si óre-care incercári stilistice ale unu domnu Moldovanu Gergely, se díce románu. Nu amu pusu si nu amu pututu pune pretiu politicu pre ele, pentru cade-si potu sa fia nisce eflucsuru ale unei bune-vointie, putienulu esercitiu, ce se vede ca are conditiulu colaboratorulu lui „M. P.“ face cá cetitorulu sa-i bata la ochi unilateralitatea stângace, lângá carea jurá cu voce inalta pre tóta diu'a asiá incátu ti se pare ca aci nu mai are omulu de a face cu principie, dara cu idei fipse. A ne ocupá seriosu cu astfelu de frundiariuri aru fi pecatu de tempu, multiamindu-ne a le ceti in óre de repausu, cándu, dupa multe si seriose ocupatiuni, voimu sa mai avemu si cáte unu picu de voia buna.

Dara déca pisicei si cánelui i este iertatu sa-ti faca cáte unu asaltu nevatomatoriu nu o póte omulu acést'a iertá m . . . . . lui, carele, de-si face si elu, ce face, din simplicitatea lui, cu ciolanelu lui póte loví cá sa-ti strice séu sa-ti sparga, sa rumpa sén mangésca ce-va si de aceea trebuie indreptatu dupa cavioti'a ceruta de capacitatea lui.

Dlu redactoru alu „Gazetii Transilvaniei“, nu aru trebui sa fia nici diletantu nici novitiu pre cámpulu diuaristice. Ce e dreptu, ca nici densulu nu-i putemu atribuí o vena grósa de diplomatia, dara cá dela románu, dupa cum densulu pretinde a fi, si pórt'a de multu tempu pé'n'a redactionale asteptámu sa aiba baremu tactulu ómeniloru de rendu, sa vorbésca intre ómeni cándu e de vorbitu, dara nu cándu si ce i vine lui cá din seninu. Mai departe sa vorbésca celu putienu cu atát'a judecata, cáta are óre-care omu din poporu.

Pentru ca nu amu voi sa atribuimu totulu ce face densulu unei malitie mascate, carea si cá atare e fórt'e siontoróga.

Susu atinsulu M. G. in diurnalulu „M. P.“ are placerea sa dica intr'o dí, ca „Telegrafulu Romanu“ dimpreuna cu „Patria“ si activistii lucra dupa program'a partitei guvernului. Acést'a e o placere a unoru fiintie cari nu studiéza, ci invétia numai de rostu si d-lui Moldovanu din „M. P.“ nu i-o luámu in nume de reu. Dlu Muresianu inse, carele aru trebui sa scie din firu in peru cele petrecute intre románi si mai cu séma intre románii activisti de dinaintea nasulu domniei sele, copiazá vre-o cáte-va sublimitati cá cea citata din „M. P.“, si apoi incepe a traduce din conventu in conventu unu articulu din „M. P.“ cátu tiene partea in carea se vede in modulu celu mai crasu ignorantia scrietoriulu. Dlu I. M. le aduna pre tóte aceste intr'unu buchetu si sub titlulu: „Cine a imparechiata natiunea sa studi-ze a o resolidarisá“ le presentéza publiculu pre lângá comentariulu: „Asiá patiescu toti cei ce iau rolulu de lipiture, monitare pentru toti, cá sa ne lepadámu cá de Iud'a de toti, cei ce se incérca a ne desbiná si sa ne restaurámu solidaritatea cea insuflatoriá de respectu.“

Ei! Ei! Dlu Muresianu dupa ce nu cunosce

puseliunea politica a natiunei mai dovedesce o necunoscintia si a sea propria cá partida si persóna. Activistii „Tel. Rom.“ (de altii nu suntemu datori a dá séma), amu avutu ocaziunea sa vedemu, ca nu suntu protegiati de regimu, ba nici ascultati, atunci cándu aru trebui sa fia ascultati, pre cándu passivistii, respective corifeii lorú, se lauda in gur'a mare, ca „g u v e r n u l u e c u e i“*). Séu se póte díce despre activisti ca au alergatu dupa caruti'a stángei unguresci cum facu passivistii cáte odata, acatiendu-se de coditiile ei? Asiá unde e rolulu de lipitura? Dara nu e mirare ca se intempra cum se intempra, de ómeni a cároru e l e m e n t u l u l i este a fi lipitura, respective cóna, nu se potu desbracá de natur'a lorú. D. e. dlu Muresianu cum va puté elu sa pledeze pentru acturatu romanesci antilipitoriale, cándu elu tóta viétia n'a estu din starea acést'a. Elu a fostu, esto si va fi profesor (si directoru) la gimnasiulu n-g u r e s c u rom. cat. din Brasiovu; elu a daruitu pentru gimnasiulu acést'a 1000 fl. pre cándu pentru vre-unulu romanescu nu ne aducemu aminte sa fi datu nici unu cruceriu. Si póte ca déca nu aru esiste subventionile rom. cat. nici romanescé n'aru serie; ceea ce dealtmintrea aru fi o bunatate, cáci amu avé cu unu organu de d e s b i n a r e natiunale mai putienu.

Combatene-ti program'a si procederea, dara nu ve mai acatiati de flecurile tuturorú din lume pentru cá sa imparechiati si sa desbinati poporul, pre carele cu umbletele vóstre cele necalite l'ati adusu la sapa de lemn.

Cátu pentru politic'a comitetulu si activistilorú din Sabiu, sa ve para bine ca acést'a nu grabescu sa pasiésca in publicu, cáci totu in capulu dvóstra se póte sparge, pentru ca umblati totu cu insielatorii si fariseismi cá si cu articulu din cestiune.

Varietati.

* In Rom'a se tiparescu 22 diuarie. Dintre acestea 16 suntu liberali, iéra 6 de partid'a catolica. Dintre cele dintáiu „Opinione“ apare in 22 mii esemplarie, cu 9000 de prenumeranti; „Giornale Nouva“, cu gravure, cu 7000 de prenumeranti; „Fanfula“, in 5460 de esemplarie, cu 4000 de prenumeranti; „Capitale“, in 7600 esemplarie, cu 2000 de prenumeranti; „Gazet'a oficiale“, cu 4500 de prenumeranti; „Liberta“, in 4500 de esemplarie, cu 1000 de prenumeranti; „l'Italie“, in 4000 de esemplarie cu 2000 de prenumeranti; „Don Pirlo-nino“, in 2200 de esemplarie, cu 700 de prenumeranti; „Osservatore romano“ in 2200 de esemplarie, cu 1300 de prenumeranti; „Voce de la verita“, in 2100 de esemplarie, cu 1200 de prenumeranti; „Riform“, in 1800 de esemplarie, cu 1100 de prenumeranti. Cele urmatóre aparú in 600—1200 de esemplarie si au 70—900 prenumeranti, precum: „Diritto“, „Lima“, „Cato que“, „Journalu de Roma“, „Raspa“, „Sela“, „Sepa“, „Tempo“ si „Nouva Roma“. Cu latirea acestoru diuarie suntu ocupati in Rom'a 120 de individi. Diuariele din Rom'a, cari au mai putieni prenumeranti, suntu urmatórele: „Sega“, „Nouva Roma“ si „Journal de Rome“.

* La 1 Septembre, 1872, orasiulu Parisu avé 341 stabilimente scolare: scóle de baieti, scóle de fete, asiluri séu scóle de maternitate, cari se impartiau astfelu:

	Laice	Congreganiste	Totale.
Sale de asiluri	65	29	94
Scóle de baieti	69	54	123
Scóle de fete	65	59	124
Totale	199	142	341

Cátu despre numerulu locurilor ce ofereau aceste stabilimente comunali, rezultatele date de bulletinulu oficiale lu radicaú la 89,000 precum urméza:

	Laice	Congreganiste	Totale.
Sale de asiluri	11,002	6,220	17,222.
Scóle de baieti	19,689	18,037	38,726.
Scóle de fete	14,690	19,374	34,064.
Totale	45,381	43,631	89,012.

Numerulu copiiloru in etate de a frecuentá scólele comunale séu sal'a de asila se radica in terminu de midilocu, in Parisu la cifr'a de 156,000. Era dara o lipsa de 67,000 locuri cari, la 1 Septembre, 1871 era oficiale constatu; si trebuie inca

*) Cuvintele dlui Alessandro Romanu, redactorulu „Federatiunei“.

sa adaugem ca unu forte mare numaru de stabilimente se aflau in conditii inacceptabile din punctulu de vedere igienicu.

De indata ce acesta trista situatiune i fu aretata, consiliulu municipale nu negliãa nimic'a spre a responde la primele necessitati 15,000 locuri noue fura create. Dara din nenorocire acestu rezultat nu fu obtinutu fara mari sacrificie: astfelu intr'unu stabilimentu trebuì sa se reduca, in profitulu claselor, intinderea grãdiloru de lucru ale feteloru, si cu tote acestea, nu se potã face decãtu ce-va incompletu, decãtu ce-va provisoriu.

Administratiunea voi sa-si dea sãma despre starea reale a lucrurilor in fia-care din cele 20 de arondismente ale Parisului. Oper'a sea, controlata de consiliulu municipale in sediint'a dela 21 Iunie, 1872, stabili necessitatea unoru cheltuieli de 18 milioane franci.

In unele cuariare, constructiunile voru fi radicate pre terenuri ale orasiului; in altele, din contra, numai in cartiarele escentrice, va trebui sa se ia locuri de o suprafatia totale de 44,000 metri patrati si de o valõre de 7 milioane franci.

Numerulu stabilimenteloru proiectate este de 35, voru contienã 22,3000 de incaperi si voru costã 11 milioane celu multu. Dãca se mai adauge aceste 22,300 locuri la cele 15,000 dejã dobandite prin midilõcele cele spuse, totalele va fi de 37,000 incaperi, ceea ce reduce la 30,000 deficitulu constatatu, dara lasa inca multe de facutu pentru viitoriu.

„Rom.“

Evenimente politice.

Duminec'a venitõria se deschide diet'a Ungariei. Dupa compusetiunea dietei incãtu o cunõsemu din rezultatulu alegeriloru, majoritatea aru fi asecurata dreptei sãu partidei deakiane. Cu privire speciale la noi scimã bine cãtu de putienã suntemu reprezentanti in dieta, in urm'a pedeceloru facute de legislatiune, de influintiele straine si de neprudint'a nõstra propia. Cu tote aceste amu fi indreptati a sperã dela sesiunea venitõre mai multu cã dela cele trecute. Pentru ca credemã ca seriozitatea cea trãza care face pre omu sa cugete la ceea ce este de folosu va aduce pre dieta, respective pre membrii ei la rationamentulu statului ca integritatea, si fisica si morale cere, cã sa fia multiamiti toti cetãtienti statului. Paliativele cu cari se spoiescu ranele suntõ pãna la unu tempu aplicabili; vine tempulu inse cãndu dãca ranele intra mai tare in unu organismu acest'a este periclitatu in esistint'a lui.

Delegatiunile se voru deschide in anulu acest'a in 16 Sept.

Festivitãtiele suirei principelii serbesca pre tronũ a fostu cercetate de multime mare de õmeni indigeni si straini. O impregiurãre inse deplãnge pres'a nemtõscã si magiara ca serbi inclusive si cei din Ungari'a au mersu pre departe cu demonstratiunile indreptate contra Austriei si Turciei.

(P.) Cu ocasiunea srbãrei din Belgradu, precum ni anucia telegramele, spre decoratiunea orasiului s'a intrebuintiatu emblemele vechiei si venitõrei Serbie. Pre un'a dintre portile de triumfu staea inscriptiunea: „Estinda-se otarele tale; acest'a o dorescu toti serbi din tote tierile.“ In decursulu serbatõrei s'a impartitu unu portretu, care in medilocu representã pre Milanu cum si-aredica mãn'a spre juramentu, dicendu: „Bosni'a, Hertiegovin'a si Serbi'a-vechia trebuie sa fia ale mele.“ Figur'a lui Milanu e incungiurata de serbi luptaci, pãna ce deasup'a chipului se vede Christosu restignitu pre cruce, care respandesce radiiele gloriei, dicendu: „Eu amu suferitu pre lemnulu crucii, acum'a võue, serbiloru, vi rendulu sa eluptati acestu triumfu.“ In partea dreapta se arata unu mosee (biserica turcãscã) in carea fulgerulu trasnesce, unu balauru si unu sierpe vibrãndu in aeru cã simbolu alu tureiloru. — La ospetiulu datu de cetatea Belgradu s'au tienu toasturi eroice. Krestics din Becicherecu si Paulovicu din Panciov'a se plãngu cumca serbi ungureni suntõ apesati; spre adevãrirea acestoru vaierãri se provõca la disõlvereã congresului din Carlovitiu.

ad Nr. 219—1872.

comit. f. scol.

Escriere de concursu.

La gimnasiulu românũ gr. cat. din Naseudu cu inceputulu anului scolasticu 1872/3 se creadia o sta-

tiune profesoralã cã catechetu de religiune gr. or., care va avea sa ia de propusu si alte studii, si atãtea õre, cãtu altu profesor ordinariu, pentru a cãrui ocupare se escrie concursu pãna la 30 Septembrie c. v. 1872.

Cererile sosite mai tãrdiu nu se voru considerã. Salariulu anualu pentru acestu postu profesoralẽ este de 600 fl. v. a. apoi locuintia naturala acceptabilã, sãu 80 fl. v. a. anuali cã relulu de locuintia.

Doritorii de a ocupã atare postu, in cererile lorõ indreptate cãtra comitetulu administratoriu de fondurile scolare din Naseudu, au a documentã cu testimonie legali:

1. Cumca suntõ de nationalitate romãna si de religiune greco-orientale.
2. Cumca sciũ perfectu limb'a romãna, care este limb'a invetiamentului.

3. Cumca au absolvitu studiile gimnasiale si au depusu esamenulu de maturitate, apoi au facutu unu cursu teologicu mai nãltu cu succesu bunu, si cei, cari voru fi absolvitu si cursulu filosoficu la vre-o Universitate si au depusu esamenule de profesore cu succesu bunu, apoi cari voru fi servitu sãu servescu cã profesori cu succesu doritu la alte gimnasie, se voru preferi.

Din sediint'a comitetului administrativu de fondurile scolare tienuã in Naseudu in 11 Aug. 1872.

Presiedinte:

Gregoriu Moisiliu,
Vicariu eppescu foraneu a Rodnei.

(3—3)

Concursu.

Pentru ocuparea postului invetiatorescu la scõla populara greco-resaritãna din Suburbulu Sabiului de josã (maierii de josu), se escrie concursu cu terminu pãna la 27 Augustu a. c. st. v. Salariulu impreunatu cu acestu postu este 200 fl. v. a. si 4 stãngini de lemne, din care are a se incaldi si scõla.

Dela trasulu clopoteloru la mortu plat'a jumetate, si alte accidentii dela functiuni cu parochula prin poporu.

Concurentii pãna la terminulu mentionatu sa-si tramita la prea onoratulu domnu protopopu Ioanu Hani'a petitiunile lorõ instruite in intielesulu Statutulu Organicu.

Sabiũ 9 Augustu 1872.

Comitetulu parochialu dela Biserica cu hramulu S. A. si Ev. Luc'a, din maierii Sabiului de josu.

(3—3)

Concursu.

Pentru ocuparea statiunii vacante de parochu din comun'a Rohi'a, protopresbiteratulu Solnocului alu II-lea gr. or. constatãtõre din 513 suflete, se escrie concursu pãna in 17 Septembrie st. v. a. c. in carea di se va efeptu si alegerea de parochu. — Emolumentele suntõ:

1. Casa parochialã cu 3 despartieminte, si cu o gradina bunisiorã.
2. Portiunea canonica statãtõre din 13 jugere 684 pamentu aratoriu si 2 jugere de fenatiu.
3. Dela fia-care familia 2 mertie de cucurudi nesfarmitu si o di de lucru, numerulu familieloru suie la 70.
4. Venitulu stolaru usuatu.

Cei ce voiescu sa compediã pentru ocuparea acestu postu, suntõ provocati, a-si adresã suplicelẽ instruite strictu in sensulu Stat. organicu § 13 la subscribulu, documentandu celu putienã absolvireã gimnasiulu inferioru, pre lãnga cursulu clericalu in Institutulu nostru archidiecesanu gr. or.

Staveritu in sediint'a comitetulu parochiale gr. or. din Rohi'a in 8 Iuliu 1872. st. v.

In contielegere cu comitetulu parochialu.

Samuil Cupsi'a,
prot. gr. or.

(1—3)

Concursu.

In legatura cu concursulu publicatu in „Telegr. Rom.“ nr. 57, 58 si 59 a. c. pentru ocuparea de douẽ statiuni invetiatoresci la scõla normale capitale gr. res. in Saliste impreunate cu unu salariu anualu de cãte 300 fl. v. a. terminulu presiptu pre 5 Augustu — din lips'a concurentilorõ — se prelungeste prin acest'a pãna in 25 Augustu a. c. st.

vechiu. — Concurselẽ suntõ a se adresã la subsemnatulu comitetu.

Saliste in 11 Augustu 1872.

Comitetulu parochialu cã eforia scolara.

(1—3)

Concursu

Pentru ocuparea postulu de invetiatoriu la scõla elementare gr. or. dela Stupinile Brasiovului se escrie aici concursu cu terminu pãna la 15 Septembrie a. c. st. v.

Salariulu impreunatu cu acestu postu invetiatorescu este 180 fl. v. a. si quartiru liberu.

Concurentii pãna la terminulu mentionatu sa-si tramita la prea on. domnu protopopu, Iosifu Baracu, in Brasiovu petitiunile lorõ instruite in intielesulu Statutulu Organicu.

Brasiovu, 12 Augustu 1872.

Comitetulu parochialu gr. or. a Stupiniloru Brasiovului.

Ioanu Massimilianu,
Parochu si presiedinte.

(1—3)

Concursu.

La scõla normala gr. or. din Resnari e de a se ocupã unu postu de invetiatoriu pentru a II-a clasa de baiete, cu salariu de 350 fl. si 60 fl. in v. a. pentru lemne si locuintia.

Terminulu concursulu e 25 Augustu cal. v. an. c.

Concurentii 'si voru tramite suplicelẽ si documentelẽ la oficiulu protopresbiteralu gr. or. tract. II alu Sabiului in Sabiũ.

Resnari 6 Aug. 1872.

Comitetulu parochialu gr. or.

(1—3)

Concursu.

Pentru ocuparea statiunii vacante de parochu in Miko-Ujfalũ, in protopopiatulu gr. or. alu Heghigului, statãtõre din 1127 suflete, se escrie concursu pãna la 10 Septembrie a. c. in care di va fi si alegerea.

Emolumentele suntõ:

1. Stol'a indatinata, 208 ferdele cucuruzu sãu se-cara, si 104 ferdele ovesu, quartiru naturalu, care la olaltã dau unu venitu anualu preste 400 fl. v. a.

Doritorii de a ocupã acestã statiune, se cere sa cunõscã si limb'a magiara, si sa bine-voiescã a-si adresã concurselẽ lorõ bine instruite conformu Statutulu Organicu la subscribulu in Brasiovu.

Brasiovu in 7 Augustu 1872.

In contielegere cu comitetulu parochialu

Ioanu Petricu
Protopopu.

(3—3)

Concursu.

La scõla capitale normale gr. or. din Satungu, despartiemintulu bisericei S. Adormiri, in tractulu protopresbiteralu I alu Brasiovului, se afla vacante douẽ posturi invetiatoresci, pentru a cãrõ'a ocupare se escrie prin acest'a concursu cu terminu pãna la 29 Augustu a. c.

Emolumentele suntõ: de fia-care invetiatoriu pre anũ cãte 300 fl. v. a. cu prospectu de a se inmultu invetiatoriului salariulu totu la 5 ani de servitiu cu cãte 25 fl. v. a. si a se alege celu mai calificatu dintre invetiatori cã directoru pre lãmpã o remuneratiune de 100 fl. v. a.]

Cei ce voiescu a concurã ia preamintelẽ statiunii au a tramite la prea on. domnu protopopu Iosifu Baracu, in Brasiovu petitiunile lorõ instruite cu atestate de botezu, ca suntõ de rel. gr. or., cu testimonie scolastice, ca au absolvatu celu putienã gimnasiulu micu si cursulu pedagogicu sãu teologicu si cu tote documentelẽ provediute in Statutulu organicu.

Satungu, 31 Iuliu 1872.

Comitetulu parochiale alu Bisericei „Adormirea Maicei Domnului“.

Radu Pope'a,
parochu si presiedinte.

(2—3)

In numerulu acest'a se alaturã unu Suplementu „Lumina“.